

DOBRAWOLA (1) *sb f*

G sg dobrawol(e)j.

Sł stp (zestawienie) s.v. dobry, Cn brak, Linde XVI – XVIII w, (zestawienie) s.v. dobry.

W wyrażeniu przyimkowym: »z dobrawolej« = bez przymuszenia, z własnej woli: Gutwillig. Z dobráwoliey. Ultro. Calag 261a.

Cf DOBRY [znacz. 11.]

LW